

ცხრილი სამოქანი ცაფ უცხოები

კითხოს, წყალი ჩქარა, გულზე, თავზე, ჰო მაგრე... დედა, დადა!

— ჱ! რა ამბავია, რუსები მოვიდნენ,, ჩემი ტუში მოაკელეს... ზახანა მიჰყავან.. სად მიგვავსთ, სადა, მაგას მამა არ ყავს, დედა ღარიბი და ქვრივი!....

— დედა, დედა, გონზე მოდი, ჩემი არავის მივყვაროთ, აქ ვართ. ტუში მოვიდა, ახლა აღარავრი გვიშავს.

— ტუში?! სად არის ტუში? ზანა ტუში კოცხალია?... ვის ექვდავ, ჩემი ტუში! მოდი, შეილო, აგრ ჩემი სიცოცხლე და შენი უმანკო დაი შენთვის ჩამიბარებია!...

— ზახან, წყალი მოიტა, ხელები გა-აშებინე, კისერ ერ გამიშვებინება... კიდევ გული წაუვიდა. ჩქარა სუნთქევს, მოლლა, წყალი ჩქარა.

— ვაი, ვაი, აღარ სუნთქევს, თვალები დახუჭა, გვიშველეთ, გვიშველეთ! დედა, დედა, ხმა გაგვე!....

— ჰოი დიდებულო დმერთო! რა არის ეს კაცის ცხოველება? ზვაკმარე, უფალო, ამდენი ტანჯეა. აღარ გერჩება დრო, რომ შენც გრძასხუროთ. ნუ თუ იმისათვის ვართ განენილი, რომ უკელ-უბედურება და მწუხარებაი ჩენ გამოსაცელი რყოს...

პრაზანა

ბათუმი, 6 სექტემბერს.

დღიური

* * * ზამოვიდა უმალლესი განკარგულება, რომლის ძალითაც ყველა იმ გლე-ხებმა, რომელთაც შინაური ანუ დამტკიცებული საბუთები აქვთ თავიანთ. უძრავ მამულის შეძენაზე, ეს საბუთები 1881 წლის 1 იანვრამდინ უნდა წარუდგინონ მომრიგებელ შუამავლებს (მიროვი პოსტერნიკებს); ამ ვადის შემდეგ წარდგენილი საბუთები კი კანონიერად აღარ ჩაითვლებიან. მომრიგებელი შუამავლები განიხილავს ამ საბუთებს და, თუ მოდავ არავინ აღმოჩნდა, თავის განჩინებას დაადგვინს...

* * * პამას გარდა გამოვიდა კიდევ გეორე განკარგულება, რომელიც გლე-ხებისაგან მამულების შესყიდვას შეეხება. ამ ახალი კანონის ძალით,

1) როცა გლეხი, რომელიც რამდენი-მე მებატონის დროებით ვალდებული ყმაა, მოთავსება ერთ ამ მებატონისთან და გამოისყიდვის მამულს (ნადელს), პოსტერნი აცნობებს დანარჩენ მემამულებებს ამ გარემოებას და თუ სამი თევის განმავალობაში იმათ არაფერი პასუხი არ შეიტანეს, ხსენებული შესყიდვა თავის ძალაში შევა.

2) როდესაც გლეხი მოინდომებს ისე-

თის მამულის შესყიდვას, რომელიც ბანკში ანუ კერძო პარტან არის დაგირავებული, ამ შემთხვევაში შესყიდვის პირისა ხსენებული ბანკის ანუ კერძო პარტანისაგან უნდა იყოს ნება-დართული. მებატონების შეუძლიან ან გადაიხადოს იმ მამულის ვა-ლი, ან სხვა სამაგიერო მავული წარუდგინის მოგირავეს.

— 3) „დანნების,“ შესრულება და შეძენილი მამულის ჩაბარება გლეხებისადმი მომრიგებელი მოსამართლის (მიროვი სულის) მოვალეობას შეაღენს, რომელიც ვალდებულია უკელი ამ გვარის უფროსს ნოტარიუსს აცნობოს.

* * * პეტერბურლის გაზეთს „ახალ დროებაში“ დაბეჭილია თფილისიდან მიღებული შემდეგი ცნობა:

„ჩენს ქალაქში მეორე სამასწავლებლო ინსტიტუტის გახსნას აპირებენ; რასაკეირველია, ძლიერ კარგი საქმეა. მაგრამ კარგი არ არის, რომ ის ინსტიტუტი, რომელიც ახლა არსებობს, რიგინათ ვერ ასრულებს თავის დანიშნულებას. მართლაც, ამ სასწავლებლისათვის ხაზინა წელიწადში 30,000 მანეთს ხარჯეს, 9 მასწავლებელია იმაში, 4 კლასი და შაგირდები კი სულ 60.

„ამის მიზეზი სრულებით ის კი არ არის, რომ სწავლის მსურველები ცოტანი იყენენ; ყოველ წელიწადს სამოცხედ უფრო მომეტებული მოდიან მსურველები, მაგრამ სხეა-და-სხეა მიზეზების გამო არ იღებენ და უკანე აბრუნებენ. . .“

* * * ზასულ კვირაში ერთმა აფიცერმა სახელად სიგიზმუნდ შაბდლოვსკიმ თავის თავის მოკელა განიზრახს; რევოლვერი ისროლა გულში; მაგრამ, როგორც ამბობენ, ისეთ ადგილს გაუსრუცვიამ, რომ შეიძლება ცოცხალი დარჩეოს. მან კალალდის კითხვა გაათავა, გამილიმა და მითხრა: „ხორთშო, ეტო ლუჩშებილეტა“. რასაკეირველია, ეს მარილიანი სიტყვა მიამა გუნებაში, გავიჩალე პაპირიზი და გაუდექ შუაგულ ბაზარს, ქუჩას დასათვარიელებლად.

„აცმა მართალი უნდა თქვას, მდებიარებით და სიწმინდით ეს პატარა ქალაქი მშენიერია: ჯვარედინათ გადაბმული ფართე როკეით ქუჩები ქუჩების პირზე გაწყობილი ფიცრული დუქნები, შუაგულ ბაზარში ბესედეა, რომელიც საბაჟოს მაგიერია, მწვანე მინდორზე ლაზათიანად ამოყვანილი შატრევანი და აქე მახლობლად რკინის გზის სტაცია — მშენიერ სურათს წარმოუდგენენ მნახველს.

მაგრამ ერთი უმთავრესი ნაკლულებანება ფოლადს აქ ქალაქის სიმშენიერებს. ის, რომ ძრიელ ჭაობიანი აღილია და მასთან დამასალი წყალი, რომლის გამოისობით აქ ციგბ-ცხელებას ლრმათ გაუდგამს ფერსობები და აღარ შორდება ამ პატარა დაბას.

მურღობა და ჯიბებირობა აქეთკენ თუ ცრულდება, თორებ არა კლებულობს. ამას ამტკიცებს აქაური ხალხის სიტყვები, რომლებიც მუდამ დღე ზოგი ხარის, ზოგი კამბეჩის, ზოგი ცხენის და სხვა თხხევების დაკარგვას ჩივის. სა გაშინჯეო, ქალებიც ძალიან დახელოვნებული ყოფილან ქურდობაში.

წამლისთვის მანეთს, ხშარას თანა-სამ მანეთს! და მეტსაც ართვენებს ბეიკვირის, რომ აღგილორბინება პარლიკია ამ გვარ საქეებს ყურადღებას არ აქცივს.

„დროშის“ კორონესონდენის

ახალ - სენაპი, 16 სექტემბერს. დროთა ვითარებამ ზარბაზნის კარტენითა მაქცია. მეტასში ჩამდი ზარბაზნის ტუში, გამისროლა და შეიგ შუაგულ ბაზალ-სენაკის ქალაქში დამცა.

დამცა; მაგრამ ჩემისთანა მშეიღობიანი და უკნებელი კარტენი ნერა რამდლოებასაც ეროვნულათ ჩენენთვის, ამ ომიანობის ღრის! არაეს არაური არ დაუშავერა; ისე გავიშალე მინდორზე, როგორც ფუნჩელა თოვლი.

ჩემი ნახვა ყველას იამა, ყველა სიხარულით და მორიტებით მოესწორებონ-ენ ჩენსკენ. სა გასინჯეო: პოპოშნიკი, პრისტავი და იასაულიც კი მოვიდენ ჩემდა სანახავად. სხვებმა სალაში მომცეს, ვინაობა გამომკითხეს.

პოპოშნიკებმა კი მოსელისათანავე: „ბილეტ დავით“ მიბრძანეს. რა ჯანი გეონდა! მივის - მოვისეი ჯიბეზე ხელი და მომხედა ერთი თეთრი, მაგრამ შიგნით რალაც შავათ წარწერილი ქალალი, აეილე და მიეართვი დიდ პომპოლიებს. მე შიშისაგან სული მილევა — ენახოთ რას მეტყვის ამ ქალალზე-თქო. როცა მან ქალალდის კითხვა გაათავა, გამილიმა და მითხრა: „ხორთშო, ეტო ლუჩშებილეტა“. რასაკეირველია, ეს მარილიანი სიტყვა მიამა გუნებაში, გავიჩალე პაპირიზი და გაუდექ შუაგულ ბაზარს, ქუჩას დასათვარიელებლად.

„აცმა მართალი უნდა თქვას, მდებიარებით და სიწმინდით ეს პატარა ქალაქი მშენიერია: ჯვარედინათ გადაბმული ფართე როკეით ქუჩები ქუჩების პირზე გაწყობილი ფიცრული დუქნები, შუაგულ ბაზარში ბესედეა, რომელიც საბაჟოს მაგიერია, მწვანე მინდორზე ლაზათიანად ამოყვანილი შატრევანი და აქე მახლობლად რკინის გზის სტაცია — მშენიერ სურათს წარმოუდგენენ მნახველს.

მაგრამ ერთი უმთავრესი ნაკლულებანება ფოლადს აქ ქალაქის სიმშენიერებს. ის, რომ ძრიელ ჭაობიანი აღილია და მასთან დამასალი წყალი, რომლის გამოისობით აქ ციგბ-ცხელებას ლრმათ გაუდგამს ფერსობები და აღარ შორდება ამ პატარა დაბას.

მურღობა და ჯიბებირობა აქეთკენ თუ ცრულდება, თორებ არა კლებულობს. ამას ამტკიცებს აქაური ხალხის სიტყვები, რომლებიც მუდამ დღე ზოგი ხარის, ზოგი კამბეჩის, ზოგი ცხენის და სხვა თხხევების დაკარგვას ჩივის. სა გაშინჯეო, ქალებიც ძალიან დახელოვნებული ყოფილან ქურდობაში.

მრთ სალამოს ჩაის შემდეგ გაუდე

